

gaa stærkt tilbage i Tal, fra 44 til 24. Ministeriet har saaledes ikke fundet nogen virkelig Tilslutning i Befolkningen. Dog er der een Side, hvorfra Ministeriet har mødt Ros og Anerkendelse, og det er fra Hoffets Side. Det er jo sjældent her i Landet, at Medlemmer af Kongehuset udtale sig om den politiske Stilling. Andetsteds, som i Sverige og Tyskland, hører man meget ofte fyrstelige Personer udtale sig om Politik. Herhjemme er det, som sagt, en Sjældenhed. Men sidste Sommer have vi 2 Gange hørt et Medlem af Kongehuset tale, og hans Tale strømmede over af Ros over Ministeriet. Jeg sigter særlig til Talen ved Middagen ved Landmandsforsamlingen i Odense, hvor Kronprinsen benyttede Lejligheden til at holde en Tale for det ny Ministerium, hvori han udtalte, at det var dygtige Patrioter, hvis Navne kastede Lys og Glans over vort Land, ikke alene herhjemme, men ogsaa i Udlandet. Jeg maa nu sige, at jeg har ikke mærket noget til det Lysskær, som skulde udgaa fra dette ny Ministerium. Jeg tror ikke, at vort Land har opnaaet nogen som helst Berømmelse, hverken herhjemme eller ude, ved, at disse Mænd ere blevne udnævnte. Jeg kan derfor ikke forstaa, at Kronprinsen kunde udtale sig saaledes. Det maa være en meget mild og overbærende Mand i sine Domme. Det er altsaa den eneste Side, hvorfra Ministeriet har vundet Anerkendelse og Ros, og jeg tror derfor, at man godt kan betegne Ministeriet som et rent og skært Hofministerium.

Spørger man om Ministeriets Program, staar man over for en lukket Bog. Man ved ingenting; den foreliggende Finanslovgiver ingen Oplysninger. Den har ikke noget som helst nyt Initiativ, den giver ingen Vejledning om, i hvilken Retning Ministeriet ønsker at styre. Og de Love, som Ministeriet til Dato har fremsat, er for det meste en Arv fra Forgængerne, de give heller ikke nogen Oplysning. For nogen Tid siden rejste et Medlem af Ministeriet, som i mange Aar har været Højres Rejseagitator, over til Odense for at holde en politisk Tale. Sikkert blev der med en Del Opmærksomhed ventet paa, hvad Ministeriet vilde udtale, nu skulde Sløret løftes, vi skulde faa Ministeriets Program. Men det blev en sørgelig Skuffelse. Det meste af den højtærede Ministers Tale var en Karakteristik af de politiske Partier, og særlig benyttede Ministeren Lejligheden til at fremkomme med en hel Række hadske og usande Angreb paa Socialdemokratiet. Dernæst benyttede han ogsaa Lejligheden

til at sige, at Ministeriets egentlige Opgave var, naar alt andet glipper, at sidde og værne om Administrationen. Hvad vil det sige, at de ville værne om Administrationen? Det vil sige med andre Ord, at deres Maal er at bevare Embederne, Pensionerne, Magten, Titlerne og Ordenerne og alle de andre Herligheder, som en Regering sidder inde med; for Højres egen Familie, for Højres egen lille snævre Kreds skal dette bevares; det er til syvende og sidst det eneste Program, som dette Ministerium har. Naar man ser paa Ministeriets politiske Handlinger, de, der ere foretagne hidtil, er det jo ikke mange, men der er dog een, som ikke kan andet end falde i Øjnene, og det er Besættelsen af den sidste Plads i Landstinget. Jeg skal her minde om den anden Tale, som Kronprinsen holdt i Sommer, det varovre i Jylland; der udtalte han disse Ord: Vi ville Fred her til Lands. Det var Ord, som straks fløj over hele Landet og stod at læse i alle Landets Blade, og det er sikkert, at Kronprinsen her har udtalt et almindeligt Ønske: at vi ønske Fred her til Lands, at den gamle bitre politiske Strid maatte blive lagt til Side, saaledes at vi kunne faa et fredeligt Arbejde til Gavn for Land og Folk. Men naar man nu ser paa den politiske Handling, som Ministeriet har foretaget sig, synes jeg ikke, at det passer med de Ord, som Kronprinsen udtalte: Vi ville Fred her til Lands; thi da de skulde til at foretage den politiske Handling, at besætte en af de kongevalgte Pladser i Landstinget, tog de dertil netop den haardeste Hals og den mest stædige Karakter, vort offentlige Liv har kendt i mange Aar. Det forekommer mig ikke, at dette tyder paa, at vi kunne faa Fred her til Lands; tværtimod synes det snarere at tyde paa, at den gamle Strid kan blusse op naar som helst, og i alt Fald har Ministeriet ved denne Udnævnelse ikke bidraget til, at vi kunne vente at faa en fredelig og frugtbar Samling ud af den Rigsdagssamling, vi nu have begyndt.

Dette Ministeriums Udnævnelse har jo sikkert været en Skuffelse for mange, selv blandt Ministeriets egne Venner, men det forekommer mig, at størst maa Skuffelsen være for Reformvenstre. Venstre staar jo nu som det Parti, der repræsenterer et stort Flertal ude i Befolkningen og som Følge deraf ogsaa et stort Flertal her i denne Sal, og det er ikke noget nyt, men det er noget, som Vælgerne have tilkendegivet gennem en Række Valg. Derfor mener jeg, at Venstre fuldt ud havde